ותו רבי שמעון בן אלעזר אומר איזוהי עיסה כל שנטמע בה ספק חלל והאמרת And furthermore: - רישא חלל כשר says what is an עיסה anything in which a ספק חלל was

intermingled; however the רישא stated that a כשר is הלל.

OVERVIEW

The גמרא has a difficulty with the statement of רשב"א. It contradicts the גמרא הייש. It is not clear whether it contradicts the רישא of the ברייתא [the $[\pi']$] (the opinion of כל כל and the הספרים); or whether it contradicts the שיטת רשב"א himself (ר"ה himself (ותוספות cites the גירסת כל הספרים and their interpretation; followed by and his interpretation.

הכי גרסינן בכל הספרים ובפירוש רבינו חננאל -

This is the reading in all the texts as well as in the commentary of the ר"ה; as cited in the heading (omitting the words מכירין ישראל וכו' שביניהן) –

ומפרש כל שנטמע בה ספק חלל הא ודאי חלל פסול -

And the רשב"א explains the s'גמרא' question as follows; רשב"א stated that an עיסה which is כשרה is any עיסה in which a ספק הלל is intermingled; we may infer from this that if a definite אלל was intermingled then the עיסה is איסה; however this poses a difficulty –

והא אמרת רישא חלל כשר¹ והיינו ודאי חלל -

For you stated in the רישא in the statement of the תנא קמא that if a הלל is intermingled then the נשרה is ישרה which means that the מיסה even when a נדאי הלל is intermingled.

תוספות rejects this גירסא and the ensuing interpretation:

- ואין נראה דמאי פריך מתנא קמא דלמא תנא קמא פליג עליה

And this interpretation is not plausible; for how can the גמרא challenge a statement of "ת"ק from the ת"ק?! Perhaps the ת"ק argues with רשב"א ^{2}

תוספות concludes:

ופירוש הקונטרס וגירסתו עיקר

¹ The ת"ק stated that for an כשרה to be כשרה it cannot have any of the enumerated פסולים. A הלל was not one of the enumerated עיסה. This indicates that even if a ודאי הלל was uron. כשרה עיסה the פסולים נטמע בעיסה.

 $^{^2}$ The ת"ק can maintain that even if a נטמע was עיסה is כשרה (כשרה; while רשב"א can maintain that it is כשרה only if it was נטמע with a ספק הלל but not with a ודאי חלל.

And the explanation of מש"י, and his reading of the text are conclusive.³

SUMMARY

According to the ה"ח, there is a contradiction between רשב"א who maintains that (only) a כשר בעיסה is כשר מחלל and the ת"ק who maintain that (even) מ ודאי חלל is כשר בעיסה.

תוספות rejects this, because the תוספות and רשב"א may indeed be arguing.

According to רש"י ותוספות the contradiction is that initially רשב"א maintains that a seem is כשר בעיסה contradiction that expression 'כשר בעיסה; however from the expression 'ואין מכירין חללין שביניהם', it seems that even a ספק חלל בעיסה.

THINKING IT OVER

Why did not the ה"ח ask the same סתירה וה רשב"א as רש" does. Seemingly ואין does. Seemingly פוסל שניהם would indicate that even a פוסל would be פוסל the ^{4}

_

³ According to מכירין ישראל וכו' שביניהן (מוא נחסי), גמרא (inserting the words מכירין ישראל וכו' שביניהן; however at the conclusion it reads (מכירין ישראל וכו' ד"ה האמרת רישא (מוא רישא ישר in ד"ה האין וד"ה ר"ש וד"ה באון באון בא מבח מפק האלל בארת רישא אמרת רישא statement it says אמרת בה ספק האלל (only) by a ספק האלל וכו' ואין מכירין האלים שביניהם' (מכירין ישראל וכו' ואין מכירין האלים שביניהם', this indicates that even a פוסל שיסה.

⁴ See מהר"ם שי"ף, סוכ"ד אות עג.